

VENDIM
Nr. 46, datë 30.7.2014

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Vladimir Kristo	anëtar i “
Sokol Berberi	anëtar i “
Vitore Tusha	anëtare e “
Altina Xhoxhaj	anëtare e “
Gani Dizdari	anëtar i “
Besnik Imeraj	anëtar i “
Fatos Lulo	anëtar i “
Fatmir Hoxha	anëtar i “

me sekretare Edmira Babaj, në datën 22.4.2014, mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë dokumentesh çështjen nr. 13 Akti, që i përket:

KËRKUES: Xhevdet Bashllari

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Ministria e Bujqësisë, Zhvillimit Rural dhe Administrimit të Ujërave

Zyra e përmbartimit “E.P.S.A” sh.p.k.

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm nga autoritetet e ngarkuara nga ligji.

BAZA LIGJORE: Nenet 131 shkronja “f”, 132 pika 1, 134 pika 1, shkronja “g”, 141 pika 1 dhe 142 pika 3 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjo i relatorin e çështjes, Fatmir Hoxha, shqyrtoi pretendimet e kërkuarit, i cili kërko i pranimin e kërkesës, parashtrimet e subjektit të interesuar Ministria e Bujqësisë, Zhvillimit Rural dhe Administrimit të Ujërave dhe pasi bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuari, Xhevdet Bashllari, është diplomuar si mjek veterinar dhe si gazetar. Në vitin 2000, ka filluar punë si specialist i medias, në Shërbimin Këshillimor në MBUMK-ut (Ministria e Bujqësisë, Ushqimit dhe Mbrojtjes së Konsumatorit).

Me aktin nr. 1213/7 prot, datë 20.12.2002, të DAP-it, kërkuari është konfirmuar si nëpunës civil, me detyrën e specialistit në Sektorin e Shërbimit Këshillimor, në Drejtorinë e Shkencës dhe Shërbimit Këshillimor pranë MBUMK-ut.

1.1 Me aktin nr. 1929/10 prot, datë 08.04.2010, të Sekretarit të Përgjithshëm, për shkak të ristrukturimit të institucionit, kërkuari ka kaluar në listë pritjeje. Duke mos qenë dakord me këtë akt, kërkuari ka paraqitur ankim në Komisionin e Shërbimit Civil.

1.2 Me vendimin nr. 111, datë 21.06.2010, Komisioni i Shërbimit Civil, ka vendosur:

“Pranimin e kërkesës së z. Xhevdet Bashllari;

Shfuqizimin e aktit nr. 1929/10 prot, datë 8.4.2010, të Sekretarit të Përgjithshëm të MBUMK-së, për kalimin e kërkuarit në listë pritjeje, si akt i pabazuar në prova dhe në ligj;

Detyrimin e Sekretarit të Përgjithshëm për t’i ofruar kërkuarit Xhevdet Bashllari në pozicionin specialist në sektorin e shëndetit të Kafshëve në Drejtorinë e Shëndetit të Kafshëve dhe Mbrojtjes së Bimëve.”.

Mbi ankimin e MBUMK-ut, Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 106, datë 3.11.2010, ka vendosur: *“Lënien në fuqi të vendimit nr. 111, datë 21.6.2010, të Komisionit të Shërbimit Civil.”.*

1.3 Mbi kërkesën e kërkuarit, Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 32, datë 5.4.2011, ka vendosur: *“Lëshimin e urdhrat të ekzekutimit të vendimit të formës së prerë nr. 106, datë 3.11.2010, të Gjykatës së Apelit Tiranë.”.*

Në datën 23.5.2011, subjekti i interesuar, MBUMK, i është drejtuar Gjykatës së Lartë, me kërkesë për pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 32, datë 5.4.2011, të Gjykatës së Apelit Tiranë për lëshimin e urdhrat

të ekzekutimit për vendimin nr. 106, datë 3.11.2010, të Gjykatës së Apelit Tiranë.

Me vendimin nr. 209, datë 3.6.2011, Gjykata e Lartë ka vendosur: “*Mospranimin e kërkesës së paraqitur nga MBUMK, me objekt pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 32, datë 5.4.2011, të Gjykatës së Apelit Tiranë për lëshimin e urdhrin të ekzekutimit për vendimin nr. 106, datë 3.11.2010, të Gjykatës së Apelit Tiranë.*”.

1.4 Meqenëse, subjekti i interesuar nuk e ka ekzekutuar vendimin gjyqësor të formës së prerë, kërkuesi i është drejtuar DAP-it dhe Avokatit të Popullit, për të ndërmarrë hapat e nevojshme. Drejtori i DAP-it, zyrtarisht i është drejtuar disa herë MBUMK-ut, duke i kërkuar që të merreshin masat e nevojshme nga ana e institucionit për zbatimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë.

Në përgjigje, subjekti i interesuar, me shkresën nr. 146/1 prot, datë 31.1.2012, ka sqaruar se: “*...Kërkuesi ka qenë i pozicionuar si specialist me profil veteriner, vend pune, i cili, në kuadër të ristrukturimit është suprimuar. Gjatë periudhës që kërkuesi pretendonte vend pune të një kategorie më të lartë, duke pasur parasysh shkallën e kualifikimit të tij, është menduar se mund të ishte pjesë e stafit akademik pranë Universitetit Bujqësor Tiranë. Gjatë kësaj kohe, është kryer ristrukturimi i organikës së MBUMK-ut, sektori i shëndetit dhe mirëqenies së kafshëve, nga katër specialistë, ka tre specialistë.*”.

Me shkresën nr. 661 prot, datë 30.04.2012, Drejtori i DAP-it, mes të tjerash i ka kërkuar MBUMK-ut, që: “*... Përsa i përket rastit të kërkuetit, kërkojmë nga ana juaj zbatimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë për kërkuetin.*”.

1.5 Duke mos qenë i ekzekutuar vendimi gjyqësor për kthimin në punë dhe pagimin e pagës, kërkuesi ka paraqitur sërish një padi në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë, e cila me vendimin nr. 5931, datë 8.6.2012, ka vendosur: “*Pranimin e kërkesë-padisë të paraqitur nga kërkuesi. Detyrimin e subjektit të interesuar MBUMK të përmbushë detyrimin ligjor, të pagimit të pagës kërkuetit Xhevdet Bashllari, prej muajit maj 2010, deri në momentin e sistemit në punë.*”.

Mbi ankimin e subjektit të interesuar, Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 3007, datë 20.12.2012, ka vendosur: “*Lënien në fuqi të vendimit nr. 5931, datë 8.6.2012, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.*”.

Mbi kërkesën e kërkuetit, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 634 akti, datë 4.2.2013, ka vendosur: “*Lëshimin e urdhrin të ekzekutimit për vendimin nr. 5931, datë 8.6.2012, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.*”.

1.6 Më datë 4.5.2011 kërkuesi i është drejtuar shoqërisë përmbarimore private EPSA SHPK për ekzekutimin e urdhrin të ekzekutimit nr. 32, datë 5.4.2011, të Gjykatës së Apelit, me qëllim zbatimin e vendimit nr. 106, datë 3.11.2010, të po asaj Gjykate. Përmbaruesi, me shkresën nr. 3191, datë 4.5.2011, bëri lajmërimin për ekzekutimin vullnetar, nga ana e Ministrisë, të urdhrin të ekzekutimit. Më tej, përmbaruesi i ka dërguar subjektit të interesuar shkresën nr. 3394, datë 17.5.2011, për ta njoftuar lidhur me ekzekutimin e detyrueshëm të urdhrin ekzekutiv, pas së cilës nuk u veprua sërish nga pala debitore. Përmbaruesi i ka dërguar shkresë Sekretarit të Përgjithshëm të Ministrisë me të cilën njoftohet se do të gjohet për refuzim të zbatimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë si dhe do të kallëzohet për ndjekje penale.

Subjekti i interesuar ka paraqitur kërkesë në Gjykatën e Lartë për të pezulluar ekzekutimin e vendimit, kërkesë e cila është rrëzuar. Me vendimin nr. 634 akti, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka lëshuar urdhrin e ekzekutimit për vendimin nr. 5931, datë 8.6.2012 të po asaj gjykate.

Përmbaruesi, pas refuzimit të vazhdueshëm të debitorit për të zbatuar vendimin gjyqësor nr. 106, datë 3.11.2010, i është drejtuar sërish subjektit të interesuar me shkresën nr. 1784, datë 15.2.2013. Me shkresën nr. 2631, datë 7.3.2013, zyra përmbarimore ka kërkuar dhe ekzekutimin e vendimit nr. 5931, datë 8.6.2012, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

Në datën 18.3.2013 përmbaruesi me shkresën nr. 3005 Prot., ka urdhëruar Degën e Thesarit Tiranë për vendosjen e sekuestros konservative në llogarinë e Ministrisë, në shumën prej 2.754.048 lekë.

Pas vendosjes së sekuestros konservative, subjekti i interesuar i ka paguar kreditorit shumën prej 2.790.000 lekësh, sipas urdhrin nr. 386, datë 17.12.2013.

II

2. **Kërkuesi**, me kërkesën e paraqitur në datën 26.12.2013, ka pretenduar se atij nuk i është paguar paga dhe as kthimi në punë. Për këtë arsye, ka pretenduar se i është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të dy vendimeve gjyqësore në favor të tij.

3. **Subjekti i interesuar**, Ministria e Bujqësisë, Zhvillimit Rural dhe Administrimit të Ujërave (në vijim

MBZHRAU), në parashtrimet e saj, ka njoftuar se kërkuessit i ishte paguar shuma prej 2 790 000 lekë. Me këtë pagesë, është përmbushur detyrimi ligjor i pagimit të pagës prej muajit maj 2010, deri në datën 13 shtator 2013, datë në të cilën kërkuessit ka mbushur moshën për të dalë në pension pleqërie.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimimin e kërkuessit

4. Gjykata Kushtetuese vlerëson të analizojë fillimisht legjitimimin e kërkuessit në paraqitjen e kësaj kërkesë. Konkretisht, Gjykata Kushtetuese vlerëson se kërkuessit *prima facie* ka interes të ligjshëm për të kërkuar zbatimin e një vendimi gjyqësor brenda një afati të arsyeshëm. Në nenet 131 shkronja “f”, 134 pika 1 shkronja “g” të Kushtetutës përcaktohet e drejta e individit për të vënë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese për shkeljen e së drejtës për një proces të rregullt ligjor pasi të jenë shteruar të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e këtyre të drejtave.

4.1 Gjykata Kushtetuese konstaton se në rastin konkret kërkuessit i është drejtuar gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, duke shteruar mjetet juridike për mbrojtjen e të drejtës së tij. Për ekzekutimin e vendimit gjyqësor, kërkuessit i është drejtuar subjektit të interesuar, i cili është organi kompetent për të përmbushur detyrimin e përcaktuar në vendimin gjyqësor të formës së prerë.

4.2 Për sa më sipër, Gjykata Kushtetuese arrin në përfundimin se kërkuessit legjitimohet për t’iu drejtuar kësaj Gjykate pasi nuk ka mjet tjetër ligjor për konstatimin e cenimit të parimit të procesit të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

B. Mbi zëvendësimin procedural të subjektit të interesuar

5. Në kërkesën e paraqitur kësaj Gjykate kërkuessit ka përcaktuar si person të interesuar Ministrinë e Bujqësisë, Ushqimit dhe Mbrojtjes së Konsumatorit. Sipas dekretit nr. 8304, datë 11.9.2013 të Presidentit të Republikës dhe VKM-së nr. 939, datë 9.10.2013, emërtimi i këtij subjekti tashmë është Ministria e Bujqësisë, Zhvillimit Rural dhe Administrimit të Ujërave.

6. Edhe Sektori i Këshillimit dhe Kooperimit Bujqësor dhe bashkë me të edhe të drejtat dhe detyrimet e subjektit debitor, kanë kaluar dhe janë në vartësi të MBZHRAU. Bazuar në nenin 199/2 të Kodit të Procedurës Civile, Gjykata vendosi: “*Kalimin procedural dhe marrjen pjesë në cilësinë e subjektit të interesuar të Ministrisë së Bujqësisë, Zhvillimit Rural dhe Administrimit të Ujërave.*”

C. Për pretendimin për mosekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm

7. Kërkuessit ka pretenduar se i është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 106, datë 3.11.2010, të Gjykatës së Apelit Tiranë, që ka lënë në fuqi vendimin nr. 11, datë 21.6.2010, të Komisionit të Shërbimit Civil, si dhe të vendimit nr. 5931, datë 8.6.2012, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Nga dita e marrjes së vendimeve formë të prerë dhe lëshimit të urdhrave të ekzekutimit ka kaluar një kohë e gjatë, e pajustificuar për ekzekutimin e tyre.

8. Gjykata Kushtetuese, në jurisprudencën e saj tashmë të konsoliduar, ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i një vendimi gjyqësor të formës së prerë duhet konsideruar si pjesë përbërëse e të drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe nenit 6/1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykimit të drejtë.

9. Gjykata ka theksuar se ekzekutimi i vendimit gjyqësor të formës së prerë konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individi e ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Pa dyshim që një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethanë të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë deri në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e të drejtës (*shih vendimet nr. 32, datë 26.5.2014, nr. 17, datë 23.4.2013, nr. 12, datë 15.4.2011; nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 23, datë 17.5.2010; nr. 1, datë 19.1.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

10. Gjykata ka rikonfirmuar në disa vendime të saj qëndrimin se në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore, deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e

mëtejshme e të njëjtit proces (shih vendimet nr. 32, datë 26.5.2014, nr. 17, datë 23.4.2013, nr. 12, datë 15.4.2011; nr. 14, datë 15.4.2010; nr. 8, datë 23.3.2010; nr. 9, datë 1.4.2009; nr. 1, datë 19.1.2009 të Gjykatës Kushtetuese).

11. Poashtu, Gjykata, duke bazuar në jurisprudencën e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, në mënyrë të vazhdueshme, ka rikonfirmuar se kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen e kërkuarit dhe autoriteteve përkatëse. Për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara, volumin e provave shkresore. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme (shih vendimet nr. 32, datë 26.5.2014, nr. 17, datë 23.4.2013, nr. 12, datë 15.4.2011; nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 23, datë 17.5.2010; nr. 1, datë 19.1.2009 të Gjykatës Kushtetuese).

12. Organet shtetërore duhet të përmbushin detyrimet që rrjedhin nga një vendim gjyqësor sapo vendimi të bëhet i ekzekutueshëm. Vendimi i Gjykatës së Apelit, në përputhje me parashikimet e neneve 449 dhe 451 të KPC-së, është i formës së prerë dhe ushtrimi i rekursit ndaj tij pranë Gjykatës së Lartë nuk ka efekt pezullues, me përjashtim të rasteve kur kjo e fundit vendos pezullimin e vendimit në bazë të nenit 479 të KPC-së (shih vendimet nr. 32, datë 26.5.2014, nr. 56, datë 21.12.2012 të Gjykatës Kushtetuese).

13. Gjykata çmon se çështja në shqyrtim duhet të vlerësohet lidhur me natyrën e detyrimit që duhej të ishte përmbushur nga subjekti i interesuar. Konkretisht, pagimi i pagës si specialist gjatë kohës që kërkuari nuk ka punuar si i tillë, për shkak të largimit nga detyra si dhe rikthimi në detyrën e që ka pasur deri në mbërritjen e momentit për të dalë në pension pleqërie.

14. Në rastin konkret, nuk rezulton që ekzekutimi i vendimit gjyqësor të jetë pezulluar me vendim të Gjykatës së Lartë, apo në fazën e veprimeve përmbarimore. Si i tillë, mund të ekzekutohej nga pala debitorë, pa u kushtëzuar me veprimin e kërkuarit për ekzekutimin nëpërmjet procedurave përmbarimore.

i. Kompleksiteti i çështjes

15. Në lidhje me kompleksitetin e çështjes, Gjykata vëren që çështja konkrete nuk paraqet kompleksitet nga pikëpamja faktike ose ligjore. Kërkesa në shqyrtim ka për objekt mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm, për sa i përket kthimit në punë dhe pagimit të kërkuarit për një periudhë të qëndrimit pa punë, duke filluar nga data 03.11.2010 e deri në ekzekutimin e vendimit gjyqësor.

ii. Sjellja e kërkuarit

16. Kohëzgjatja e arsyeshme e procedimit të çështjes është vlerësuar nga Gjykata si thelbësore për të përcaktuar nëse ndodhemi para rastit të tejkalimit të afateve të arsyeshme. Ky element lidhet me mosekzekutimin e vendimeve të formës së prerë për faj të veprimeve apo mosveprimeve të kërkuarit, duke sjellë tejkalimin e një afati të arsyeshëm për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë.

17. Në çështjen konkrete, sjellja e kërkuarit përcaktohet nga qëndrimi i tij gjatë fazës së ekzekutimit të vendimit. Rezulton që kërkuari jo vetëm nuk është bërë pengesë për realizimin e procesit të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, por ai ka shfaqur interes të vazhdueshëm për ekzekutimin e tij të plotë. Mbështetur në aktet e paraqitura rezulton se kërkuari ka kërkuar lëshimin e urdhrat të ekzekutimit të vendimit nr. 106, datë 03.11.2010, të Gjykatës së Apelit Tiranë, që ka lënë në fuqi vendimin nr. 11, datë 21.06.2010, të Komisionit të Shërbimit Civil, duke i kërkuar subjektit të interesuar ekzekutimin e këtij vendimi. Gjithashtu, kërkuari për ekzekutimin e vendimit i është drejtuar sërish gjykatës së zakonshme, duke kërkuar gjyqësisht përmbushjen e detyrimit ligjor për pagimin e pagës prej muajit maj e deri në momentin e sistemit në punë. Dhe për këtë vendim ka kërkuar lëshimin e urdhrat të ekzekutimit. Në këtë mënyrë, sjellja e kërkuarit nuk ka shkakuar vonesa.

iii. Sjellja e autoriteteve

18. Për sa i përket sjelljes së autoriteteve, Gjykata Kushtetuese ka theksuar se përballë detyrimit për zbatimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë, të gjitha subjektet, qofshin këto private apo publike, duhet të përgjigjen njëjloj (shih vendimin nr. 7, datë 27.2.2012 të Gjykatës Kushtetuese). Në rastin në shqyrtim, përmbaruesi gjyqësor privat, si subjekt procedural në fushën e ekzekutimit, ka qenë i pajisur me të gjitha mjetet procedurale që mundësojnë ekzekutimin e titullit ekzekutiv. Nga dokumentet bashkëngjitur dosjes rezulton se nga përmbaruesi gjyqësor janë kryer të gjitha veprimet e nevojshme, por që kanë rezultuar të pasuksesshme për shkak të mosveprimit të debitorit, MBZHRAU-t.

19. Subjekti i interesuar është shprehur se është në pamundësi për të ekzekutuar detyrimin për të rikthyer kërkuarin në punë (referuar shkresës me nr. 146/1 prot, datë 31.01.2012, të Sekretarit të Përgjithshëm) me

argumentimin se vendi i punës së kërkuesit është suprimuar. Gjithashtu subjekti i interesuar ka vlerësuar se niveli i lartë i kualifikimit të kërkuesit mund të përshtatej më mirë me stafin akademik pranë Universitetit Bujqësor Tiranë. Ndërsa në vazhdim, subjekti i interesuar pretendon ai është në pamundësi për të rikthyer kërkuesin në punë për shkak se tashmë ai ka mbushur moshën për pension pleqërie.

20. Gjykata, në jurisprudencën e saj, është shprehur se i takon debitorit të gjejë një mundësi zgjidhjeje sa më të përshtatshme për këtë rast, me qëllim vënien në vend të së drejtës së kreditorit (*shih vendimin nr. 2, datë 01.02.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata ka theksuar se shteti duhet të marrë përsipër vazhdimisht detyrimin për të siguruar palët pjesëmarrëse në proces se do të kenë mundësi reale të ekzekutojnë vendimin gjyqësor të formës së prerë dhe se e drejta për të pasur akses në gjykatë do të ishte iluzion, nëse sistemi ligjor ose zbatimi i tij në praktikë do të bëhej shkak që një vendim gjyqësor i formës së prerë të mbetej inefektiv dhe i pazbatueshëm për një kohë tepër të gjatë (*shih vendimet nr.13, datë 21.3.2012; nr.43, datë 19.12.2007, të Gjykatës Kushtetuese*). Një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*shih vendimet nr. 13, datë 21.3.2012; nr. 8, datë 23.3.2010; nr. 6, datë 6.3.2009; nr. 43, datë 19.12.2007 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Gjykata vëren se pretendimi i subjektit të interesuar se nuk kishte më vende vakante për shkak të ristrukturimit, është i pabazuar. Sipas urdhërimit të DAP-it, subjekti i interesuar duhet të kishte marrë të gjitha masat e nevojshme për rikthimin në punë të kërkuesit, si një detyrim ligjor i cili rrjedh nga dy vendime gjyqësore të formës së prerë.

22. Gjykata çmon se në lidhje me pagimin e pagës, si pjesë e detyrimit të përcaktuar me vendimet gjyqësore të formës së prerë, nuk konstatohet cenim i të drejtës për një proces të rregullt ligjor, pasi subjekti i interesuar tashmë i ka shlyer detyrimet për këtë pjesë, duke e bërë pagesën me një këst të vetëm dhe vetëm pas rreth një viti nga vendimi i fundit.

23. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit për cenim të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nga autoritetet e ngarkuara nga ligji dhe brenda një afati të arsyeshëm është i bazuar dhe duhet pranuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “f” dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g” të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 dhe vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Pranimin pjesërisht të kërkesës¹.
- Konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 106, datë 3.11.2010, të Gjykatës së Apelit Tiranë, për sa i përket kthimit në punë të kërkuesit.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro:BashkimDedja (kryetar),SokolBerberi, Vladimir Kristo, Gani Dizdari, Vitore Tusha, Fatmir Hoxha,Fatos Lulo, Besnik Imeraj

Anëtare kundër: Altina Xhoxhaj

MENDIM PAKICE

1. Për arsye se nuk ndaj të njëjtin mendim me shumicën për pranimin pjesërisht të kërkesës së paraqitur nga Xhevdet Bashllari, dhe konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 106, datë 3.11.2010, të Gjykatës së Apelit Tiranë, për sa i përket kthimit në punë të kërkuesit, vlerësoj të paraqes, shkurtimisht, argumentet për qëndrimin tim në pakicë.

2. Pasi ka marrë në analizë elementët që çojnë në përfundimin nëse ka pasur një kohëzgjatje të arsyeshme të procedimeve, shumica ka vlerësuar se, “*pretendimi i subjektit të interesuar se nuk kishte më vende vakante për shkak të ristrukturimit, është i pabazuar. Sipas urdhërimit të DAP-it, subjekti i interesuar duhet të kishte*

1. Gjyqtari z.Vladimir Kristo është shprehur për pranimin tërësisht të kërkesës.

marrë të gjitha masat e nevojshme për rikthimin në punë të kërkuarit, si një detyrim ligjor i cili rrjedh nga dy vendime gjyqësore të formës së prerë. Gjykata çmon se në lidhje me pagimin e pagës, si pjesë e detyrimit të përcaktuar me vendimet gjyqësore të formës së prerë, nuk konstatohet cenim i të drejtës për një proces të rregullt ligjor, pasi subjekti i interesuar tashmë i ka shlyer detyrimet për këtë pjesë, duke e bërë pagesën me një kësht të vetëm dhe vetëm pas rreth një viti nga vendimi i fundit. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuarit për cenim të të drejtës për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nga autoritetet e ngarkuara nga ligji dhe brenda një afati të arsyeshëm është i bazuar dhe duhet pranuar” (paragrafët 21-23 të vendimit).

3. Në shqyrtimin e kësaj kategorie çështjesh në jurisprudencën kushtetuese është theksuar se, i takon debitorit të gjejë një mundësi zgjidhjeje sa më të përshtatshme me qëllim vënien në vend të së drejtës së kreditorit (shih vendimin nr. 21, datë 7.4.2014 të Gjykatës Kushtetuese). Në këtë aspekt, shteti duhet të marrë përsipër vazhdimisht detyrimin për të siguruar palët pjesëmarrëse në proces se do të kenë mundësi reale të ekzekutojnë vendimin gjyqësor të formës së prerë dhe se e drejta për të pasur akses në gjykatë do të ishte iluzion, nëse sistemi ligjor ose zbatimi i tij në praktikë do të bëhej shkak që një vendim gjyqësor i formës së prerë të mbetej pa efekt dhe i pazbatueshëm (shih vendimet nr. 13, datë 21.3.2012 të Gjykatës Kushtetuese).

4. Megjithatë, respektimi i standardeve të procesit të rregullt ligjor është një çështje vlerësimi e Gjykatës, i cili varet nga rrethanat konkrete dhe specifike të secilës çështje që ajo merr në shqyrtim. Në rastin në shqyrtim, rezulton se vendimi për kalimin e kërkuarit në listë pritje është ankimuar në KSHC, e cila ka vendosur shfuqizimin e tij dhe detyrimin e institucionit që t'i ofrojë kërkuarit pozicionin e punës “Specialist”. Ky vendim është lënë në fuqi edhe nga gjykata e apelit, e cila ka lëshuar edhe urdhrin e ekzekutimit. Pas fillimit të procedurave të ekzekutimit të detyrueshëm dhe vendosjes së masës së sekuestros konservative në llogarinë e debitorit, ky i fundit i ka paguar kërkuarit shumën prej 2.790.000 lekësh, sipas urdhrit nr. 386, datë 17.12.2013. Nga rrethanat e çështjes rezulton, gjithashtu, se në datën 13 shtator 2013 kërkuari ka mbushur moshën për të përfutur nga pensioni i pleqërisë dhe me pagesën e shumës prej 2.790.000 lekë është përmbushur, nga ana e debitorit, detyrimi ligjor i pagimit të pagës që prej muajit maj 2010 deri në këtë moment, detyrim ky i përcaktuar me vendimin nr. 5931, datë 08.06.2012, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Për këtë arsye edhe shumica e ka rrëzuar pretendimin e kërkuarit në lidhje me detyrimin për pagimin e pagës deri në rikthimin në punë. Në këto rrethana, vlerësoj se vendimet gjyqësore janë ekzekutuar plotësisht dhe se kërkesa ka mbetur pa objekt, pasi rikthimi në punë i kërkuarit është i përzbatueshëm për shkak të shpërndarjes së marrëdhënieve të punës, si pasojë e përfutimit të pensionit të pleqërisë.

5. Marrëdhënia e punës është e lidhur ngushtë me pagimin e pagës dhe përfitimeve të tjera që rrjedhin prej saj. Në kushtet kur kërkuari ka mbushur moshën për të përfutur pensionin e pleqërisë, vendimet gjyqësore duhet të konsiderohen të ekzekutuara dhe debitorit nuk mund t'i ngarkohet më detyrimi për rikthimin në punë të kërkuarit. Në vetvete këto lloj vendimesh konstatimi të Gjykatës kanë natyrë deklarative, pasi vetëm konstatojnë shkeljen dhe e deklarojnë atë, por ato nuk rregullojnë pasojat e ardhura nga shkelja e konstatuar dhe nuk i njohin individit, ndaj të cilit konstatohet shkelja, dëmshpërblim, por në rastin konkret, qëndrimi i shumicës, që e ka pranuar kërkesën vetëm për këtë pjesë, është, për më tepër, edhe formal dhe jo efektiv.

Anëtare: Altina Xhoxhaj